

F. t. l. om vægtafgift af motorkøretøjer m. v.

tuelle tilbageholdelsesrettigheder, dog kun for et år efter forfaldstiden.

Stk. 3. Afgiften med påløbne renter og omkostninger kan inddrives ved udpantning.

§ 17. Fritaget for vægtafgift og udligningsafgift er:

1. Køretøjer, der tilhører kongen og dronningen samt medlemmer af kongehuset, som er efterkommere i første led af danske konger, eller for hvem der i henhold til grundlovens § 11 er fastsat årpenge, samt disses enker.
2. Køretøjer, der tilhører fremmede magters gesandtskabspersonale og konsularembedsmænd, for så vidt disse ikke er danske statsborgere.
3. Køretøjer, der tilhører forsvaret og civilforsvarskorpset.
4. Køretøjer, der tilhører og udelukkende anvendes af kommunernes brandvæsen, samt i øvrigt køretøjer, der udelukkende er indrettet til brug ved brandslukning.
5. Køretøjer, der udelukkende er indrettet til sygetransport.

Stk. 2. Fritaget for vægtafgift er køretøjer, som efter indhentet tilladelse i henhold til lov nr. 131 af 23. marts 1948 eller lov nr. 257 af 27. maj 1950 udelukkende benyttes til omnibuskørsel i fast rute, således at fritagelsen også gælder, når statsbanerne, private jernbaneselskaber eller sporveje i tilfælde af trafikforstyrrelser tager sådanne køretøjer i brug til befordring af de af trafikforstyrrelserne ramte passagerer.

§ 18. Invalideforsikringsretten kan, når forholdene taler derfor, tilstå invaliderede personer, som opfylder betingelserne for godtgørelse af omsætningsafgift af motorkøretøjer efter de herom gældende bestemmelser, fritagelse for vægtafgift. Afgiftsfritagelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

§ 19. Finansministeriet kan, hvor omstændighederne taler derfor, indrømme afgiftsfritagelse for køretøjer, som kun benyttes til kørsel uden for offentlige veje, og i ganske særlige tilfælde for køretøjer, som foruden til den anførte kørsel benyttes på

ubetydelige strækninger af offentlige veje, jfr. § 1 i lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje, når der efter ministeriets skøn foreligger tilstrækkelig garanti herfor.

§ 20. Finansministeriet kan efter forhandling med ministeriet for offentlige arbejder indrømme afgiftsfritagelse for vejvæserne tilhørende køretøjer, som er indrettet som arbejdsredskaber, og som ikke kan benyttes til transport af gods. Afgiftsfritagelsen for selvdrevne køretøjer er betinget af, at de ikke benyttes som trækraft for andre køretøjer end påhængsredskaber, der opfylder betingelserne for afgiftsfritagelse efter 1. punktum.

§ 21. Finansministeriet kan, når omstændighederne taler derfor, fritage for eller tilbagebetale afgiften af køretøjer, der ikke har været benyttet i en afgiftsperiode.

Stk. 2. Såfremt et køretøj bliver ødelagt ved ildebrand, færdselsuheld eller andre lignende årsager eller kasseres i overensstemmelse med nærmere af finansministeriet fastsatte regler, kan finansministeriet fritage for eller tilbagebetale afgiften for den resterende del af perioden, regnet fra den 1. i den følgende måned, efter at køretøjets ubrugelighed er dokumenteret. Beløb under 10 kr. tilbagebetales dog ikke.

§ 22. Finansministeriet kan tilbagebetale afgiften af køretøjer, som erhvervsmæssigt anvendes til transport af gods over landegrænsen, og af køretøjer, som er indrettet til befordring af flere end 7 personer, føreren iberegnet, og som erhvervsmæssigt anvendes til befordring af personer over landegrænsen. Tilbagebetalingen ydes forholdsmæssigt for det tidsrum, i hvilket de pågældende køretøjer under udførelse af transporter af den omhandlede art opholder sig uden for landets grænser, og kan højst omfatte halvdelen af den i det pågældende finansår erlagte afgift af køretøjet.

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå tilbagebetaling efter stk. 1, at køretøjet har været uden for landets grænser i sammenlagt mindst 14 dage i et finansår. Udkørsel med hjemkørsel samme dag medregnes ikke.

Stk. 3. Finansministeriet fastsætter de nærmere regler for tilbagebetalingen.